

Fastlagssöndagen

Esto mihi

Guds kärleks offerväg

Begynnelsetexten *Esto mihi* (Var mig) i den gamla antifonen Ps. 31:3 har gett oss det latinska namnet på denna söndag.

Jesu offentliga verksamhet när en vändpunkt. Nu börjar vandringen mot Jerusalem där lidande och död väntar honom. Men på denna väg förhärligas Sonen. Den gudomliga kärleken segrar när den utger sig ända till döden. Våra ögon måste öppnas så att vi inser att Jesus lider för oss och för hela världen. Frälsaren frågar också oss om vi är beredda att ställa oss till hans förfogande.

LITURGISK FÄRG: grön

PSALMFÖRSLAG

I 59 Se, vi går upp till Jerusalem
483 Tung och kvalfull
272 Så älskade Gud världen all

Dps 484 Ett enda om hans väg var visst
261 Kärlek, av vars hand jag blivit
480 Din kärlek, Jesus, gräns ej vet
375 Mitt i en värld av mörker

Bibeltexterna

Psaltarpsalm

Antifon

Var min klippa dit jag kan fly,
borgen där jag finner räddning.
Ps. 31:3

Psalm

Till dig, Herre, tar jag min tillflykt,
svik mig aldrig!
Du som är trofast, rädda mig,
lyssna på mig,

skynda till min hjälp.

Var min klippa dit jag kan fly,

borgen där jag finner räddning.

Ja, du är min klippa och min borg.

Du skall leda och styra mig,

ditt namn till ära.

Du skall lösa mig ur snaran de gillrat,

du är min tillflykt.

Jag överlämnar mig i dina händer.

Du befriar mig, Herre, du sanne Gud.

Ps. 31:2–6

Ära vare Fadern och Sonen

och den heliga Anden,

nu och alltid och i evigheters evighet.

Amen.

Antifonen upprepas.

Hallelujavers

Hur skall jag återgälda Herren

alla hans välgärningar mot mig?

Jag lyfter räddningens bågare

och åkallar Herren.

Ps. 116:12–13

Första årgången

Första läsningen

Jes. 58:1–9

Ropa ut det så högt du kan,
låt din röst ljuda som en hornstöt,
förkunna för mitt folk deras brott,
för Jakobs ätt deras synd.

Dag efter dag söker de mig
och vill lära sig följa mina vägar.
Likt ett folk som handlar rättfärdigt
och inte har övergett sin Guds lag
ber de mig om regler för vad som är rätt
och älskar att nalkas Gud.
”Ser du inte att vi fastar?
Märker du inte hur vi späker oss?”
Ni sköter era sysslor på fastedagen,
ni driver på era drängar,
ni fastar under bråk och gräl
och skändliga slagsmål.
Som ni fastar i dag
blir inte er bön hörd i höjden.
Är det en sådan fasta jag vill se:
en dag då man späker sig,
hänger med huvudet som ett strå,
ligger i säck och aska?
Kallar du det fasta,
en dag som behagar Herren?
Nej, detta är den fasta jag vill se:
att du lossar orättfärdiga bojor,
sliter sönder okets rep,
befriar de förtryckta,
krossar alla ok.
Dela ditt bröd med den hungrige,
ge hemlösa stackare husrum,
ser du en naken så klä honom,
vänd inte dina egna ryggen!
Då bryter gryningsljuset fram för dig,
och dina sår skall genast läkas.
Din rättfärdighet skall gå framför dig
och Herrens härlighet gå sist i ditt tåg.
Då skall Herren svara när du kallar,
när du ropar säger han: ”Här är jag.”

Andra läsningen

1 Kor. 13

Om jag talar både människors och änglars
språk, men saknar kärlek, är jag bara ekan-
de brons, en skrällande cymbal. Och om
jag har profetisk gåva och känner alla hem-
ligheterna och har hela kunskapen, och om
jag har all tro så att jag kan flytta berg, men
saknar kärlek, är jag ingenting. Och om jag

delar ut allt jag äger och om jag låter bränna
mig på bål, men saknar kärlek, har jag ing-
enting vunnit.

Kärleken är tålmodig och god. Kärle-
ken är inte stridslysten, inte skrytsam och
inte uppblåst. Den är inte utmanande, inte
självisk, den brusar inte upp, den vill ingen
något ont. Den finner inte glädje i orätten
men gläds med sanningen. Allt bär den,
allt tror den, allt hoppas den, allt uthärdar
den.

Kärleken upphör aldrig. Den profetiska
gåvan, den skall förgå. Tungotalet, det skall
tystna. Kunskapen, den skall förgå. Ty vår
kunskap är begränsad, och den profetiska
gåvan är begränsad. Men när det fullkom-
liga kommer skall det begränsade förgå.

När jag var barn talade jag som ett barn,
förstod som ett barn och tänkte som ett
barn. Men sedan jag blev vuxen har jag
lagt bort det barnliga. Ännu ser vi en gåt-
full spegelbild; då skall vi se ansikte mot
ansikte. Ännu är min kunskap begränsad;
då skall den bli fullständig som Guds kun-
skap om mig.

Men nu består tro, hopp och kärlek,
dessa tre, och störst av dem är kärleken.

Evangelium

Luk. 18:31–43

Jesus samlade de tolv omkring sig och sade
till dem: ”Vi går nu upp till Jerusalem, och
allt som profeterna har skrivit om Män-
niskosonen skall gå i uppfyllelse. Han skall
utlämnas åt hedningarna, de skall håna och
skymfa honom och spotta på honom, och
de skall prygla honom och döda honom,
och på den tredje dagen skall han uppstå.”
Av detta begrep lärjungarna ingenting. Vad
han menade var fördolt för dem, och de
kunde inte förstå vad han sade.

När Jesus närmade sig Jeriko satt där en
blind vid vägkanten och tiggde. Han hörde
en folkhop komma på vägen och frågade
vad som stod på. Man talade om för ho-

nom att Jesus från Nasaret gick förbi, och då ropade han: "Jesus, Davids son, förbarma dig över mig." De som gick främst sade åt honom att vara tyst, men han ropade ännu högre: "Davids son, förbarma dig över mig." Jesus stannade och sade till dem att leda fram honom, och då mannen kom närmare frågade Jesus: "Vad vill du att jag skall göra för dig?" Han svarade: "Herre, gör så att jag kan se igen." Jesus sade: "Du kan se igen. Din tro har hjälpt dig." Genast kunde han se, och han följde med Jesus och prisade Gud. Och allt folket som såg det sjöng Guds lov.

Andra årgången

Första läsningen

Jer. 8:4–7

Du skall säga till dem:
Så säger Herren:
Om någon faller, reser han sig igen.
Om någon tar fel väg, vänder han tillbaka.
Men detta avfälliga folk –
varför framhärdar de?
De håller fast vid sitt svek,
de vägrar att vända tillbaka.
Jag har lyssnat och hört efter:
de talar inte sanning.
Ingen ångrar sin ondska
och säger: "Vad har jag gjort!"
De rusar alla blint i väg
som hästen spränger fram i striden.
Till och med hägern i skyn
vet sin bestämda tid,
turturduvan och svalan
vet när de skall återvända.
Men mitt folk känner inte till
vad Herren kräver.

Andra läsningen

1 Kor. 13
(se första årgången)

eller

Gal. 2:19–21

Jag har genom lagen dött bort från lagen för att leva för Gud. Jag har blivit korsfäst med Kristus, men jag lever, fast inte längre jag själv, det är Kristus som lever i mig. Så långt jag ännu lever här i världen lever jag i tron på Guds son, som har älskat mig och offrat sig för mig. Jag kastar inte bort Guds nåd; om lagen kunde ge rättfärdighet hade ju Kristus inte behövt dö.

Evangelium

Joh. 12:25–33

Jesus sade: "Den som älskar sitt liv förlorar det, men den som här i världen hatar sitt liv, han skall rädda det till ett evigt liv. Om någon vill tjäna mig skall han följa mig, och där jag är kommer också min tjänare att vara. Om någon tjänar mig, skall Fadern ära honom.

Nu är min själ fylld av oro. Skall jag be: Fader, rädda mig undan denna stund? Nej, det är just för denna stund jag har kommit. Fader, förhårliga ditt namn." Då hördes en röst från himlen: "Jag har förhårligat det och skall förhårliga det på nytt." Folket som stod där och hörde detta sade att det var åskan, men några sade att det var en ängel som hade talat till honom. Jesus sade: "Det var inte för min skull som rösten hördes, utan för er skull. Nu faller domen över denna världen, nu skall denna världens härskare fördrivas. Och när jag blir upphöjd från jorden skall jag dra alla till mig." Detta sade han för att ange på vilket sätt han skulle dö.

Tredje årgången

Första läsningen

Hes. 18:30–32

Alltså skall jag döma er, israeliter, var och en efter hans gärningar, säger Herren Gud. Vänd om! Vänd er bort från era brott, så att de inte får er på fall. Sluta upp med alla era brott mot mig. Skapa er ett nytt hjärta och en ny ande. Inte vill ni väl dö, israeliter? Jag önskar ingens död, säger Herren Gud. Vänd om, så får ni leva.

Andra läsningen

1 Kor. 13
(se första årgången)

eller

1 Tim. 2:4–6

Gud vill att alla människor skall räddas och komma till insikt om sanningen. Gud är en, och en är förmedlaren mellan Gud och människor, människan Kristus Jesus, som gav sig själv till lösen för alla, vittnesbördet när tiden var inne.

Evangelium

Mark. 10:32–45

De var nu på väg upp mot Jerusalem, och Jesus gick först. De var fyllda av bävan, och de andra som följde med var rädda. Då samlade han de tolv och talade om för dem vad som skulle hända med honom: "Vi går nu upp till Jerusalem. Människosonen skall utlämnas åt översteprästerna och de skriftlärda, och de skall döma honom till döden och utlämna honom åt hedningarna, som skall göra narr av honom och spotta på honom, prygla honom och döda honom, och efter tre dagar skall han uppstå."

Jakob och Johannes, Sebedaios söner, gick fram till Jesus och sade: "Mästare, vi vill be dig om en sak." – "Vad vill ni att jag skall göra för er?" frågade han. De svarade: "Låt oss få sitta bredvid dig i din härlighet, den ene till höger och den andre till vänster." Jesus sade: "Ni vet inte vad ni ber om. Kan ni dricka den bägare som jag dricker eller döpas med det dop som jag döps med?" De svarade: "Ja, det kan vi." Jesus sade: "Den bägare som jag dricker skall ni få dricka, och det dop som jag döps med skall ni döpas med. Men platserna till höger och vänster om mig kan jag bara ge dem som har bestämts därtill." När de andra tio hörde detta blev de förargade på Jakob och Johannes. Jesus kallade till sig dem och sade: "Ni vet att de som räknas som härskare är herrar över sina folk och att furstarna har makten över folken. Men så är det inte hos er. Den som vill vara stor bland er skall vara de andras tjänare, och den som vill vara den förste bland er skall vara allas slav. Människosonen har inte kommit för att bli tjänad utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många."

Dagens bön

1.

Helige Fader.

För vår skull lät du din Son gå smärtornas väg.

Låt hans plåga och död vara vår tillflykt i livet och i döden.

Hjälp oss att följa honom

och lita på att han beskyddar oss.

Detta ber vi om i Herrens Jesu Kristi namn.

2.

Herre, vi är blinda som dina lärjungar.

Vi förstår inte fastän ögonen ser.

Vi följer dig och tror att bekymren

skall försvinna,

att lyckan skall följa oss.

Men du, Herre, går till dem som lider,

och du vill att vi följer dig på vägen.

Herre, tack för att du går före oss

in i lidandet.

Framtiden är dold,

men vi får följa dig i trygghet.

I Faderns, Sonens och Andens namn.

3.

Fader, ingenting är större än kärleken.

Vi söker den, tror och hoppas,

men faller tillbaka i tomheten,

besvikna på oss själva och på varandra.

Fader, ingenting är svårare än kärleken,

att vara glad med dem som gläder sig

och gråta med dem som gråter.

Hjälp oss att dra bort våra krav

från varandra

och söka din kärlek.

Fader, låt oss höra till dem som tror,

hoppas och uthärdar.

Vi ber i Jesu namn.